

terços de les llavors venudes per Kokopel·li entre els anys 2010 i 2014 haurien procedit d'empreses llavoreres, ecològiques o amb una secció ecològica: Suba i Arcoiris (Itàlia), Essem'Bio (França), Sativa (Suïssa), High Mowing (USA). Es tractava clarament de comprar al millor preu, sovint en grans quantitats, de manera que en certs casos el preu de venda de les llavors multiplicava varies desenes de vegades el de compra! Tot això sense traçabilitat, ja que el 2014 s'hauria suprimit el nom dels proveïdors dels sobrets de venda de les llavors.

L'assemblea general, ¿moment fort de la vida de l'associació? El llibre apunta que la direcció de Kokopel·li el considera "una formalitat avorrida, una pèrdua de temps". Hi assisteixen poquíssims socis, no tan sols perquè estan dispersos per tot França, sinó perquè està convocada en dia laboral, durant el dia. De la memòria econòmica i dels comptes anuals tot just se'n parla, les preguntes al respecte són rebudes amb crispació i eludides: "Farem ràpidament, no estem aquí per a això, no és interessant." No hi ha votació i, si n'hi hagués, en Dominique Guillet² disposa de varis centenars de poders, atorgats en tota confiança pels socis...

El Grimm aborda breument els processos empresos entre el 2005 i el 2014 contra Kokopel·li. Com ja sabem, els atacs provenen de les empreses llavoreres i de l'Estat. L'associació es defensa al·legant l'excessiva regulació a França en relació a les normatives més flexibles d'altres països europeus. En última instància resulta condemnada a fortes multes però, de la veu de la ministra d'ecologia Kosciusko-Morizet, ella mateixa clienta de Kokopel·li, l'Estat anuncia que no les cobrarà, ja que protegint la biodiversitat l'entitat exerceix una "missió de servei públic". Pels autors del Grimm, de fet Kokopel·li s'inscriu en la lògica ultraliberal que vol que tothom tingui dret a fer negoci sense traves, tant les grans empreses llavoreres com les petites, nous cadells del capitalisme verd. I suggereix que, arran de l'immens suport que l'associació havia rebut pels processos, el balanç econòmic ha estat segurament magnífic per a ella.

Tancant el llibre

Aquest tipus de llibre et deixa desarmat. No tens cap manera de verificar tot allò que hi lleixes de l'interior de l'associació. L'acumulació d'exemples cada cop més al·lucinant suscita la teva incredulitat.

Kokopel·li ho ha ben entès, que ha inserit al seu blog una llarga refutació del llibre³. Les acusacions hi són rebutjades en bloc. El comunicat subratlla la necessitat d'assegurar la viabilitat econòmica de l'associació i incideix en les bones condicions de treball – a part alguns moments puntuals de tensió amb uns "joves anarquistes" contractats a l'Arieja, membres probables del Grimm "si les nostres informacions i deduccions són justes". Pel que fa a les llavors, l'associació argumenta que produeix totes les seves llavors amb una vintena de productors professionals a França, alguns dels quals treballen només per a ella, amb els "genials seleccionadors" americans Tom Wagner, Franck Morton i Alan Kapuler, i amb les dues empreses especialitzades Sativa (Suïssa) i Arcoiris (Itàlia). Assegura que els contractes de col·laboració són de llarga durada i favorables als multiplicadors, que la qualitat de les llavors és sistemàticament comprovada i el seu emmagatzematge molt curós. El to no és sempre exempt de polèmica però l'argumentació, globalment, convenç. I el document s'acaba amb una llarguíssima col·lecció de testimoniatges de persones que aprecien i agraeixen la feina de Kokopel·li: multiplicador(e)s, treballador(e)s i ex treballador(e)s.

Aquesta lectura també ens confronta al nostre passat. Nosaltres mateixos hem estat defenent la feina de Kokopel·li i la vam donar a conèixer. Fa deu anys entrevistàvem en Raoul Jacquin, destacat exponent de l'associació⁴. Encara ara compartim el que ens deia: "L'objectiu de l'associació és d'alliberar la llavor [...]. És alhora fer els pagesos, els hortolans, independents pel que fa a la producció de llavors, però sobretot relocalitzar les economies fent els països, les regions, les petites valls [...] independents quant a les seves llavors."

Així, amb l'Escola Agrària de Manresa, vam organitzar un viatge per visitar en Raoul el juliol de 2007. Va ser una bonica experiència. Si bé no tots van tornar convençuts que el seu jardí, una mica abandonat, servís per reproduir gaires llavors, vam seguir assumint allò que deia i per què afirmava lluitar.

I ara, doncs? Certament, el llibre del Grimm no m'acaba de convèncer. Però tampoc ho fan l'estil i el llenguatge d'en Dominique Guillet. No per res, el comunicat de defensa de l'associació acaba subratllant el rol secundari que en Dominique hi tindria actualment, i convida a no retreure a Kokopel·li el que ell pugui escriure – encara que els seus escrits estiguin a la web de l'associació... Per la meua part, sentint-ho molt, no puc compartir la seva crida "a l'ímpetu, a la temeritat, a l'ardor dels Joves Guerrers i Guerreres per tal d'alliberar la humanitat de tots els criminals, dements i devastats pel seu odi a la Vida"⁵. La lluita per a una humanitat reconciliada amb ella mateixa i amb el Planeta no pot expressar-se així. ❀

2. Fundador i president de Kokopel·li. Entre el 2012 i el 2013, coincidint amb el trasllat de la seu del Gard a l'Arieja, la direcció de l'associació va ser represa pel seu fill Ananda.

3. <http://blog.kokopelli-semences.fr/2017/07/communique-de-presse-suite-a-la-parution-du-livre-nous-nirons-plus-pointer-chez-gaia/>

4. Agricultura núm. 28, abril 2007: <http://www.agricultura.org/lestat-frances-pretent-controlar-tota-la-transmissio-del-nostre-patrimoni-genetic/>

5. "Els tambors de Gaïa s'han despertat": http://kokopelli-semences.fr/quoi_de_neuf/tambours_de_gaia